

PROTOKÓŁ z IX posiedzenia Rady do Spraw Cyfryzacji VI kadencji, które odbyło się 22 maja 2026 roku, o godzinie 12:00 w siedzibie Ministerstwa Cyfryzacji.

Otwarcie posiedzenia – p. Agnieszka Jankowska, Przewodnicząca Rady ds. Cyfryzacji, Pan Krzysztof Gawkowski, Wicepremier, Minister Cyfryzacji.

Posiedzenie otworzyła Przewodnicząca Rady, Pani Agnieszka Jankowska, która powitała obecnych na posiedzeniu Rady ds. Cyfryzacji.

Pan Premier wskazał, że przedmiotowe posiedzenie Rady ds. Cyfryzacji to wspólna inspiracja, która wiązała się z powołaniem nowej kadencji Rady. Podkreślił, że od pierwszych dni urzędowania w Ministerstwie dużą rolę przykładano do budowania suwerenności technologicznej na wielu polach - to obecnie nie tylko warunki legislacyjne, ale działania dot. już realizowanych postępowań i aspektów promocyjnych, jak również wydawanych przez MC rekomendacji, aż po wdrażanie konkretnych europejskich przepisów, które miały zapewnić suwerenność technologiczną. Suwerenność technologiczna w XXI wieku staje się kluczowa dla bezpieczeństwa państwa, a także dla próby zrozumienia działania rynku nowoczesnych technologii, odpowiedzialności za własny rynek, a jednocześnie niezależnianie się od wielkich korporacji. Polska nie myśli o suwerenności technologicznej jako początku drogi, lecz o działaniach, które należy podjąć, aby uniezależnić się od big techów. Należy dokonać korekty myślenia państwa, która odbywa się na wielu polach – w resorcie cyfryzacji, który przygotował m.in. Strategię Cyfryzacji Polski do 2035 roku, w Ministerstwie Rozwoju i Technologii, czy Ministerstwie Gospodarki, ponieważ wspólnie przygotowano np. strategię półprzewodnikową, ważną dla budowy podstawowego dobra jakim jest polityka dot. mikroprocesorów. Pan Premier poinformował, że zbudowano dużo sojuszy dot. odpowiedzialności wdrażania technologii w gospodarce. Zostały utworzone i obecnie powstają sojusze dla szerokiego postępowania w jednostkach państwowych rozpoczynając od Centralnego Ośrodka Informatyki czy Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej, Instytutu Łączności, aż po jednostki w innych ministerstwach. Suwerenność technologiczną należy wdrożyć statusowo i zmienić mentalne myślenie społeczności. Wyzwaniem dla państwa jest rozumienie technologii, cyberbezpieczeństwa, automatyzacji, robotyzacji, procesów dot. zmian, które za tym zmiernają oraz użytkownika i jego kompetencji cyfrowych. Pan Premier wskazał, że przykładem ze strony państwa w kontekście myślenia o suwerenności technologicznej jest wprowadzenie podatku cyfrowego, z uwagi na to, że jest to koncepcja statusowego rozwoju państwa i szukania środków finansowych w miejscu, gdzie one pracują.

Pan Premier podziękował Przewodniczącej Rady za zorganizowanie posiedzenia na przedmiotowy temat. Rada ds. Cyfryzacji poprzedniej kadencji podejmowała wysiłki, by długofalowa myśl o gospodarce, transformacji cyfrowej i ekonomii społecznej wiązała się

także z przemianą technologiczną bliską obywatelowi, ale także z której będzie korzystało państwo. Całość procesu nie odbędzie się w jednym resorcie, lecz musi mieć charakter oddolny i systemowy. Pan Premier wyraził chęć dialogu, a także wypracowania rekomendacji, którymi zainspirujemy kolejnych interesariuszy.

Suwerenność technologiczna Polski i Europy:

- Suwerenność technologiczna jako fundament konkurencyjności Europy i Polski – Pani Agnieszka Jankowska, Przewodnicząca Rady ds. Cyfryzacji

Pani Przewodnicząca wprowadziła do tematu wskazując, że UE jest drugą największą gospodarką świata. PKB Europy jest bardzo duże w porównaniu do innych globalnych gospodarek. Jest drugim po Chinach największym eksporterem oraz drugim po USA światowym importerem. Wg najnowszych badań Eurostatu w 2024 r. w UE działało ok. 33,5 mln przedsiębiorstw. Europa jest światową potęgą w zakresie badań i rozwoju – w UE pracuje ponad 2 mln naukowców i badaczy. Pani Przewodnicząca zwróciła uwagę, że USA i Chiny odpowiadają łącznie za niemal 60% światowych wydatków na B+R, podczas gdy udział UE wynosi ok. 18% (403 mld USD rocznie/Eurostat). W top 100 najbardziej wartościowych firm, z UE jest ok. 14. Głównie są to firmy w takich sektorach jak motoryzacja, kosmetyki, produkty spożywcze. Z 50 największych firm technologicznych jedynie 5 ma siedzibę w UE.

Pani Przewodnicząca wskazała przyczyny utraty suwerenności, tj. brak równych warunków dla wymiany handlowej i gospodarczej, błędne założenie dot. braku skutków przeniesienia produkcji do Azji, nieskuteczne lokalne prawo antymonopolowe, biznes skupiony jedynie na „tu i teraz” zamiast na wiedzy i trwałej niezależności czy wizje gospodarcze bez tarczy przemysłowej i brak odpowiedników Buy America, Made in China.

Pani Przewodnicząca omówiła także ceny zależności od gigantów technologicznych. Kapitalizacja i marże firm zza oceanu są znacznie wyższe niż europejskich, to powoduje zmniejszenie środków na inwestycje w prace badawczo-rozwojowe czy w ryzykowne innowacje. Ponadto asymetria i duże koszty compliance – MŚP są dławione regulacjami, stąd olbrzymi potencjał do poprawy na poziomie unijnym, aby te regulacje były spójnie i jednolicie stosowane. Pani Przewodnicząca wskazała także ryzyko paraliżu – odcięcia państwa i naszych firm od usług, ryzyko natychmiastowych przestojów przez brak krytycznych komponentów, a także mediatyzację polityki i marginalizację prawnego procesu stanowienia prawa.

W dalszej części wypowiedzi Pani Przewodnicząca omówiła pomysły odzyskania suwerenności. To m.in. odzyskanie suwerenności jako wspólny projekt całej UE, promowanie inicjatyw oraz wdrożenie „Buy European/Buy Polish” i local content, technologia sprzętowa, suwerenna chmura i AI dla przemysłu, państwo jako kupiec innowacji (Model DARPA), otwarte rozwiązania wdrażane i utrzymywane przez lokalne, polskie firmy integratorskie. Polska posiada zasoby, innowacje, ale należy je wspierać systemowo, wykazać determinację oraz gotowość do wyrzeczeń. Pani Przewodnicząca przedstawiała także wyniki badań dot. zdania Polaków o suwerenności.

- Fundamenty suwerenności cyfrowej (prezentacja głównych wniosków z raportu „W dążeniu do suwerenności cyfrowej”) – Pan Tomasz Klekowski, Ekspert organizacji THINKTANK

Pan Tomasz Klekowski przedstawił wyzwania i konsekwencje budowy suwerenności cyfrowej. Rozpoczął od omówienia wyzwań i wskazał trzy grupy, które należy łączyć. Pierwsza związana z gospodarką – kwestia równości i zasad na tym rynku, w czym również mieści się podatek cyfrowy. Drugi obszar to społeczeństwo i demokracja – z jednej strony kwestie monitorowania dyskusji publicznej, usuwania niepowołanych treści lub budowania własnej narracji oraz kontroli, która patrzy z perspektywy polskich wartości. Ponadto zapewnienie ochrony dla procesów demokratycznych. Pan T. Klekowski omówił obszar najbardziej kojarzony z suwerennością cyfrową, czyli kwestię odporności infrastruktury podzielony na dwa zakresy - usług publicznych i infrastruktury państwa, w czym zawiera się również podsegment infrastruktury militarnej. Uznał, że jednym z kluczowych problemów, z którym musimy się zmierzyć jest podejście do dyskusji nt. suwerenności. Jest to obszar możliwy do zrealizowania poprzez pewne działania, które długookresowo będą przynosiły efekty. W dalszej części wypowiedzi Pan T. Klekowski wspomniał, że nasz kraj nie osiągnie postępu, jeśli nie zostanie stworzony odpowiedni program, który oswoi ludzi tworzących rozwiązania technologiczne z logiką suwerenności cyfrowej, wymaganiami oraz konkretnymi działaniami. Na suwerenność należy spojrzeć szerzej, nie tylko zajmując się kwestiami regulacyjnymi, ale również uwzględnić grupy związane z technologią oraz biznesem.

Kontynuując swoją wypowiedź Pan T. Klekowski wskazał fundamenty strategii dla suwerenności cyfrowej – istotne są nie tylko pojedyncze projekty, które będą zmieniały się w okresie funkcjonowania uwzględniając tempo rozwoju technologii. Przede wszystkim należy skupić się na budowie pewnych fundamentów ekosystemu, które dadzą podstawy do realizacji projektów. W skład takich elementów wchodzi kompetencje, świadomość priorytetów, świadomość technologiczna oraz akceptacja kosztów. Kolejną kwestią są zasoby - przygotowanie specjalistów czy obszar infrastruktury. Należy także skupić się nad elementami, takimi jak wspólna wizja czy komunikacja.

- Współpraca UM Poznań - PCSS jako przykład lokalnej suwerenności technologicznej - Pan Robert Pękał, członek Rady ds. Cyfryzacji

Pan Robert Pękał odniósł się do budowy społeczeństwa informacyjnego w Poznaniu. Umowę współpracy pomiędzy Poznańskim Centrum Superkomputerowo - Sieciowym a Urzędem Miasta podpisano w 1996 r. W 1998 r. po raz pierwszy uruchomiono internetowy serwis Miasta Poznań, czyli Miejski Informator Multimedialny. Pan R. Pękał wspominał o Poznań City Cloud - koncepcji miejskiej, prywatnej chmury obliczeniowej. Model zakłada rozwój własnej infrastruktury i kompetencji miasta, zamiast pełnego uzależnienia od globalnych dostawców hyperscale. Wizja otwarcia Poznań City Cloud wpisuje się w strategię suwerenności technologicznej Polski. Wymienione zostały główne cele City Cloud, tj. kontrola nad danymi mieszkańców i systemami miejskimi, lokalizacja zasobów i przetwarzania danych w Polsce oraz niezależność operacyjna dla krytycznych usług publicznych. Platforma ma zapewniać

wysoką dostępność, bezpieczeństwo, skalowalność, ciągłość działania usług miejskich. To także miejska prywatna chmura dla usług krytycznych i AI administracji, w którą wpisuje się m.in. suwerenność danych i infrastruktury, współpraca miasta i PCSS, fundament pod lokalną AI dla administracji. Zasoby budowane są z myślą o zapewnieniu wysokich standardów bezpieczeństwa informacji.

- Dyskusja z udziałem zaproszonych gości: Pan Krzysztof Gawkowski, Wicepremier, Minister Cyfryzacji; Pani Agnieszka Olszewska, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych; Pani Marianna Sidoroff, Dyrektor Departamentu Gospodarki Cyfrowej w Ministerstwie Rozwoju i Technologii; Pan Grzegorz Nowak, Dyrektor Centrum Cyberbezpieczeństwa i Ochrony Danych we Władysławowie, ISAC-JST

Pan Dyrektor Grzegorz Nowak, pomysłodawca i współzałożyciel ISAC-JST opisał perspektywę samorządu terytorialnego wskazując na metodę małych kroków. Istota suwerenności w przypadku samorządów to zadanie pytań, tj. gdzie przechowywane są dane publiczne, kto kontroluje infrastrukturę krytyczną, czy administracja może działać niezależnie od decyzji komercyjnych globalnych firm, czy JST ma własne kompetencje do audytu, rozwoju i utrzymania systemów, czy istnieje odporność na cyberataki, presję geopolityczną i vendor lock-in. Można dostrzec powszechne, powtarzające się nieustanne ryzyko vendor lock-in oraz systemowo odchodzić od big techowych rozwiązań na zasadzie dobrych praktyk. Ryzykiem i barierami jest brak możliwości audytu kodu, zamknięte standardy czy ryzyko sankcji, embarg lub zmian licencyjnych, a także wysokie koszty utrzymania rozwiązań od big techów. Pan Dyrektor stwierdził, że Polska nie znajduje się na etapie konkurowania z gigantami technologicznymi i w związku z tym nie zbuduje hyperscalerów chmurowych czy własnych systemów operacyjnych. Właściwym rozwiązaniem w samorządzie są lokalne centra obliczeniowe czy korzystanie z chmury państwowej. Można korzystać z rozwiązań open source odchodząc od monopolistów i tworząc inne rozwiązania na poziomie organizacyjnym, a niekoniecznie technologicznym. Pan Dyrektor przedstawił pomysły na stworzenie suwerenności i wymienił takie aspekty jak kształcenie, utrzymanie ekspertów cyberbezpieczeństwa, prace nad rzeczywistością i suwerenną koncepcją lokalnych centrów cyberbezpieczeństwa. Ponadto tworzenie samorządowych ambasad danych w ramach LCC, promowanie rozwiązań technologicznych Made in Poland lub UE/EOG, wspólne certyfikowane standardy i komponenty cyberbezpieczeństwa, wsparcie eksperckie państwa, a także zwiększenie zdolności reagowania i wymiany informacji na linii CSIRT NASK-ISAC-JST-KCWCS. Rezultatem takich działań będzie większa niezależność technologiczna, ograniczanie vendor – lock-in w JST, lepsza wspólna obsługa – zredukowanie kosztów obsługi IT przy zwiększonych efektach na cyberbezpieczeństwo. Pan Dyrektor zachęcał do działania w ramach lokalnych centrów cyberbezpieczeństwa i centrów usług wspólnych pod warunkiem realizacji tych projektów w sposób rzeczywisty, adekwatny oraz odpowiedni do rynku, co zagwarantuje trwałość projektu i cyberodporność na lata.

Pan Dyrektor Paweł Witkowski wskazał, że Centra Informatycznych Usług Wspólnych mają zdolność wytwarzania oprogramowania, które można udostępniać, jednak istnieje problem

legislacyjny związany z wyceną wartości środka trwałego, czyli wartości niematerialnych i prawnych oraz ram w zakresie dzielenia się tym oprogramowaniem na poziomie samorządów.

Po wystąpieniach zaproszonych gości Pan Premier wskazał, że jest zwolennikiem budowania wsparcia na poziomie państwa - darmowego, skalowalnego i łatwo wykorzystywanego we wszystkich miejscach, które mają do niego pełny dostęp oraz możliwość zarządzania. Pan Premier wskazał, że nie został jeszcze wytworzony szeroki schemat myślenia nt. państwa suwerennego, świadomości i dłuższej wizji opłacalności zbudowania czegoś państwowo niż poprzez firmy. Nadmienił, że suwerenność technologiczna będzie postępowała zgodnie z linią zagrożenia państwa. Potrzebna jest strategiczna zmiana oddolna, która jest o wiele szybsza do zrealizowania niż zmiana odgórna. Uznał, że należy stawiać realne cele, mające szansę na powodzenie.

Pani Prezes Agnieszka Olszewska swoją wypowiedź rozpoczęła od zdania, że nowe strategie i koncepcje tworzy się skutecznie tylko z ludźmi, którzy mają wiedzę na temat zbudowania strategii zakupowej, wsparcie od strony umiejętności kupieckich, ale także we współpracy z ekspertami merytorycznymi. Obecnie w Polsce zakupy publiczne są reaktywne i realizują wnioski zakupowe, jednak w organizacjach publicznych brakuje strategicznej funkcji zakupowej. Wiedza ekspercka jest niezbędna do rozwoju i realizacji ważnych celów z punktu widzenia państwa. Urząd Zamówień Publicznych od zeszłego roku organizuje wydarzenia edukacyjne uzupełniające znajomość przepisów prawa zamówień publicznych o różne inne kompetencje, umiejętności czy wiedzę, która jest niezbędna do prawidłowego prowadzenia procesów zakupów publicznych dla ich efektywności i spełnienia ważnych celów nie tylko z punktu widzenia państwa, ale także rynku lokalnego. Pani Prezes wyraziła zdanie, że należy ożywić partnerstwo innowacyjne. Obecnie potrzeba nauczyć ludzi stosowania i korzystania z dostępnych instrumentów, takich jak wstępne konsultacje rynkowe, dialogi konkurencyjne, opcje wznowienia. Postępowania zamówień publicznych przestały być tylko instrumentem do wydatkowania środków publicznych, a stały się narzędziem wspierającym ważne cele i kierunki rozwoju państwa. Pani Prezes wspomniała, że Polityka Zakupowa Państwa opiera się na trzech priorytetach, tj. budowanie konkurencyjności i potencjału polskiej gospodarki, bezpieczne i odporne państwo poprzez zakupy oraz profesjonalizacja uczestników, rynku, procesów i narzędzi.

W toku dyskusji pojawiało się stwierdzenie o budowaniu mechanizmu wieloletniej współpracy. Uznano, że proces współpracy z jednostkami centralnymi, ministerialnymi i innymi podmiotami publicznymi jest trudny. Partnerstwo publiczno - publiczne nie jest dobrze opisane - brakuje mechanizmów wzajemnej współpracy podmiotów publicznych.

Pani Dyrektor Marianna Sidoroff wskazała, że Departament Gospodarki Cyfrowej w Ministerstwie Rozwoju i Technologii jest współodpowiedzialny za największą liczbę zamówień w resorcie i stara się wprowadzić zapisy wynikające z polityki zakupowej stosując wstępne konsultacje rynku. Pani Dyrektor poinformowała, że resort współpracuje z MC oraz UZP i

wskazała, że urzędy powinny wspólnie podejść do kryteriów suwerennościowych. Rozpoczęto rozmowy z rynkiem o jednym nabywanym oprogramowaniu i zaproponowano wspólne pochylenie się nad wybranym zamówieniem oraz uzgodnieniem sposobu konstrukcji, by było bezpieczne. Konsultacje nie spotkały się jednak z zainteresowaniem, z uwagi na trudność tematu - znając przepisy o zamówieniach publicznych polskiego i unijnego prawa jest to bardzo wymagające zadanie. Ponadto Pani Dyrektor wspomniała o potężnych wskaźnikach, które nakłada Strategia Cyfryzacji czy Cyfrowa Dekada odnośnie cyfryzacji przedsiębiorstw. Pojawiają się pytania także przy Polityce Sztucznej Inteligencji jak zachować suwerenność europejską w momencie, kiedy należy przeprowadzić ogromną rzeszę polskich przedsiębiorstw do cyfrowej rzeczywistości oraz jak zapewnić wystarczającą liczbę rozwiązań polskich i europejskich.

MRiT zachęca przedsiębiorców z sektora ICT do udziału w procesie transformacji cyfrowej, realizowanym przy współpracy z polskimi partnerami technologicznymi. Inicjatywa zakłada rozwój modelu doradztwa ICT, w ramach którego eksperci wspierają bezpośrednio polskie przedsiębiorstwa we wdrażaniu rozwiązań cyfrowych.

We współpracy z fabrykami sztucznej inteligencji MRiT przygotowuje pilotażowy program wsparcia, w którym planuje wskazać katalog partnerów technologicznych. Wsparcie będzie dostępne zarówno za pośrednictwem Europejskich Hubów Innowacji Cyfrowych, jak i w ramach infrastruktury zapewniającej suwerenność danych (tzw. infrastruktura suwerenna), a także w formie systemu voucherowego. Vouchery będą mogły być wykorzystane na usługi oferowane przez podmioty ujęte w katalogu polskich partnerów technologicznych.

Pani Przewodnicząca zaproponowała, aby na posiedzeniu Rady 12 czerwca br. został omówiony temat suwerenności technologicznej w gronie członków Rady. 3 lipca br. posiedzenie zostanie poświęcone tematowi dot. promocji dyplomacji cyfrowej.

Uczestnicy posiedzenia:

Członkowie Rady:

1. Andrzej Dulka
2. Agnieszka Gryszczyńska
3. Agnieszka Jankowska - Przewodnicząca
4. Jolanta Jaworska
5. Jakub Jędrzejczak
6. Anna Beata Kwiatkowska
7. Marcin Lis
8. Krzysztof Madej
9. Magdalena Mike
10. Robert Pękał

Zaproszeni goście:

11. Krzysztof Gawkowski, Wicepremier, Minister Cyfryzacji
12. Damian Bokota, Szef Gabinetu Politycznego Ministra Cyfryzacji
13. Katarzyna Antoniak, Dyrektor Biura Ministra w MC
14. Rafał Kownacki, Dyrektor Departamentu Współpracy Międzynarodowej w MC
15. Ryszard Łuczyn, Zastępca Dyrektora Biura Ministra w MC
16. Marcin Wysocki, Zastępca Dyrektora Departamentu Cyberbezpieczeństwa w MC
17. Filip Konopczyński, Ekspert w Departamencie Badań i Innowacji w MC
18. Michał Tarnowski, Administrator w Biurze Ministra w MC
19. Agnieszka Olszewska, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych
20. Marianna Sidoroff, Dyrektor Departamentu Gospodarki Cyfrowej w Ministerstwie Rozwoju i Technologii
21. Tomasz Klekowski, Ekspert organizacji THINKTANK
22. Grzegorz Nowak, Dyrektor Centrum Cyberbezpieczeństwa i Ochrony Danych we Władysławowie, ISAC-JST
23. Paweł Witkowski, Dyrektor Centrum Informatycznych Usług Wspólnych Olsztyna

Sekretariat Rady i Pracownicy Ministerstwa Cyfryzacji:

24. Karolina Taczalska, Biuro Ministra w MC
25. Joanna Gójska, Biuro Ministra w MC